

RV. 10, 173.

श्रायश्मि PAT. a. a. O. 6(4), 18, b. — Vgl. मित्रशिमि.

श्रायिक m. ein Fürst der Rshika ebend. 4, 74, b.

श्रालक्षणा vgl. स्वालक्षणा.

श्रालक्ष्य, तेषां ध्वज इवालक्ष्यः anzusehen wie R. GORR. 1, 19, 27.

श्रालयन und श्रालक्षि (Nachträge) vgl. u. गमक (Nachträge).

श्रालब्धव्य adj. zu erfassen, — schlachten PAT. a. a. O. 1, 49, b. 111, b.

श्रालमर्ध्य n. = श्रालमर्थता, श्रालमर्थत्व ebend. 3, 95, a.

श्रालय Sp. 702, Z. 2 श्रयमूकालय ist adj. comp. wohnend in.

श्रालुक n. s. oben u. श्राक.

श्रालोकगादाधरी, so zu lesen in den Nachträgen.

श्रालोकवत् (von श्रालोक) adj. Licht besitzend, leuchtend Z. d. d. m. G. 27, 49.

श्रालोचनीय adj. zu betrachten, in Betracht zu ziehen VEDĀNTAS. (Alah.) No. 4.

श्रालोच्य adj. dass. MĀRĀ. P. 44, 23.

श्रालोप m. Bissen VJUTP. 198.

श्रालोल, MEGH. 62 gehört zu लोल.

श्रालोकवत् s. u. लोकवत्.

श्रालोकित Rr. 1, 21.

श्रावरण 2) c) कण्टकावरण Spr. (II) 7491.

श्रावर्जक adj. für sich gewinnend s. कृदवावर्जक.

श्रावल्गान् (von वल्गु mit श्रा) adj. hüpfend, springend NĀGĀN. 2.

श्रावश्यक n. Befriedigung der Nothdurft ŚĀMAVIDH. Br. 1, 5, 15.

श्रावसर्ति f. Herberge, Zuflucht TBr. 2, 3, 5, 4.

श्रावस्थिक Zeitpunkte enthaltend, — darbietend: कालो नित्यगशावस्थिकश्च । तत्रावस्थिको विकारमपेतते KARAKA 3, 1.

श्रावाप Saatsfeld: व्यसनवाप एतस्मिन् so v. a. in diesem Jammerthal BHĀG. P. 4, 22, 13.

श्रावार m. Hut, Schutz KĀM. NĪRIS. 16, 38.

श्रावि s. weiter unten u. 2. श्रावी.

श्राविर्ज्ञीक vgl. सम्वीक.

श्राविष्टव n. das Behaftetsein mit (geht im comp. voran) VĀMANA 5, 1, 17.

2. श्रावी (vgl. 5. वी) SUÇA. 1, 368, 13. auch श्रावि, °प्राडुर्भाव, श्राविभिः संलिङ्ग्यमाना KARAKA 4, 8. Hierher auch: श्राव्यमस्मिन्दधाति Zit-tern vor Bangigkeit oder Krankheit (Comm.) TS. 3, 2, 9, 4. KĀTH. 30, 9.

श्रावत् vgl. oben श्रावत्.

श्रावत् m. eine best. Mischlingskaste: ब्राह्मणाड्यकन्यायामावृते नाम ज्ञापते M. 10, 15.

श्रावेणिक KĀLĀKRA 2, 161. 5, 240.

श्रावेवक so, nicht श्रावेव्यक PAT. a. a. O. 7, 128, a. b.

श्रावेशन 5) richtiger श्रावेशण.

श्राव्यार्थ m. angerissene —, angebrochene Stelle TBr. 3, 7, 5, 6.

श्रावस्क (?) KAUC. 47.

श्राशंसन vgl. वीराशंसन.

श्राशंसा Ahnung VERNIS. 5, 6. 8.

श्राशंसितर्, याव्यमार्शंसितावन्ध्यम् RAGH. ed. Calc. 1, 87.

श्राशय 3) das Beispiel Spr. 1296 zu streichen; vgl. Spr. (II) 3062. —

Vgl. मद्नाशय weiter unten.

श्राशित्मिन् (von श्राशित) m. das Sattsein TS. 7, 1, 17, 1.

1. श्राशिमि 3) Bez. des Charakters und der Personalendungen des Precativs KĀTANTRA 3, 1, 15. 31.

श्राशीर्दा vgl. oben श्रनाशीर्दा.

श्राशुप्तपि m. Feuer HEM. JOGAÇ. 1, 7.

श्राशुक्लषम् s. u. क्लेषम्.

श्राशयण, lies श्रा st. श्री.

श्राश्रास्य adj. worüber man Beruhigung haben muss MEGH. 99.

श्राश्विक m. ein Reiter zu Pferde PAT. a. a. O. 1, 170, b.

श्राषाठ 2) SŪRJAS. 9, 14. dieses oder श्रा 8, 16.

श्राष्टमिक (von श्राष्टम) adj. im achten (A dhjāja) gelehrt u. s. w. PAT. a. O. 7, 119, a. 8, 19, a.

2. श्रास् mit श्राधि 4) विवादाध्यासित SARVADARÇANAS. 19, 6. 48, 10. 82, 18. 108, 12. fg.

— उप 9) इह प्रायमुपासिष्ये (so ed. Bomb.) MBH. 3, 10580.

श्रासक्ति 1) in eig. Bed. RĀGA-TAR. 3, 98. in übertr. Bed. Spr. (II) 12.

An beiden Stellen am Ende eines adj. comp.

श्रासङ्ख्य adj. anzuhängen, anzufügen: श्रनुबन्ध PAT. a. a. O. 3, 29, b.

1. श्रासन 1) a) über die verschiedenen Arten des Sitzens HEM. JOGAÇ. 4, 123. fgg.

श्रासार 2) मुधासार KATBĀS. 26, 32. 38, 125 (hier falsch zerlegt).

श्रासिका Art und Weise des Sitzens: उष्ट्रासिका श्रास्यते PAT. a. a. O. 3, 41, a. — Vgl. सुखासिका.

श्रासुतिकरिष्ठ adj. PAT. a. a. O. 6(4), 44, b.

श्रासक्व n. Bez. einer Art von geschlechtlicher Schwäche SUÇA. 1, 318, 8.

श्रास्कन्दिन् 2) मुधास्यन्दास्कन्दिन् (wegen der Cäsur besser मुधास्य-न्दस्कन्दिन्) Spr. (II) 5934.

श्रास्तार, DURGĀD. zu NĪR. 5, 22 erklärt देवने RV. 10, 43, 5 durch श्रा-स्तारे. Vgl. सभास्तार.

श्रास्तारक m. Rost oder Dreifuss (auf welchem die Pfanne über das Feuer gesetzt wird) BĀLVAPA. 5.

श्रास्था 3) Verlass auf (loc.) Spr. (II) 7558.

श्राश्येय anzusehen als, zu halten für (nom.) PAT. a. a. O. 1, 224, a.

श्रास्यद 2) Bez. des 10ten astrologischen Hauses VARĀH. BRH. 9, 2. 4. 10, 1. 25(23), 6.

श्रास्फार्कस्थान n. der Ort, auf welchen die Würfel geschneit werden (स्फर्), als Erklärung von इरिषा DURGA zu NĪR. 9, 8.

श्रास्फोट 2) lies श्रास्फोट 1) a).

श्रास्त्रव 3) (Nachträge) HEM. JOGAÇ. 4, 55. 73. fgg. 80.

श्राक्व Z. 1 lies हू st. ऊ.

श्राकार 2) c) चतुर्विध HEM. JOGAÇ. 3, 79. 86. 149.

श्राकारिन् s. शिलाकारिन्.

श्राक्किपिडक (Nachträge) im Prākrit MAKĀH. 73, 9. Herumstreicher Comm.

श्राक्कितामि VARĀH. BRH. 8. 87, 3 (तथाक्कि° zu lesen).

श्राहृतसंज्ञवम् s. u. संज्ञव 3).

श्राह्येय, मुख Spr. (II) 7380. m. = श्राह्येयम् PAT. a. a. O. 4, 50, b.